Sluttrapport «Drømmeskolen»

Målsetning

Bidra til bedre læringsmiljø i grunnskolen for barn og unge med epilepsi, gjennom en positiv informasjonskampanje som tar utgangspunkt i kåring av «Drømmeskolen».

Målgruppe

Barn og unge med epilepsi, foresatte, samt skoleansatte med relasjon til barn med epilepsi.

Bakgrunn for prosjektet

Mange elever med epilepsi har behov for ekstra oppfølging, men behovene kan ofte være vanskelige å identifisere og se i relasjon til epilepsi. Dette har flere grunner som stort sett er sammenkoblet med manglende kunnskap om epilepsi og skolegang. Et enkelt eksempel på dette, kan være at epileptiske anfall ofte er vanskelige å gjenkjenne for hva de er, da den majoriteten forbinder epilepsi med krampeanfall. Disse anfallene er det derimot kun 30 % av de med epilepsi som har. Resten har andre anfall, som ikke alltid er like lette å identifisere. Dersom skolene ikke klarer å identifisere det reelle hjelpebehovet hos elever med epilepsi, kan det i mange tilfeller føre til at de får vesentlig dårligere utbytte av undervisningen eller får vanskeligheter sosialt eller psykisk. Derfor er det viktig at skoler vet om bredden av problemstillinger som denne diagnosen kan åpne, at anfall ikke nødvendigvis trenger å være en katastrofe og at anfallsfrihet ikke nødvendigvis betyr at alt er OK. Prosjektet tok derfor sikte på å sette fokus på hvordan skoler og lærere kan bidra til best mulig læringsmiljø for barn med epilepsi.

Gjennomføring

Prosjektet ble gjennomført i samarbeid med fagpersoner ved Solberg Skole og tillitsvalgte fra Norsk Epilepsiforbund. Det ble nedsatt en prosjektgruppe som begynte arbeidet med en utlysning for å innhente gode historier. Da målet var å få flest mulig gode eksempler på tilrettelegging fra virkeligheten, ble det besluttet å nedtone kåringen av én «drømmeskole» og heller åpne opp for at alle historier ville bli premiert. Konkurranse-aspektet ble derfor justert ned til at alle skoler som ble omtalt med positive eksempler ville motta en premie i form av en gratis «informasjonspakke» med diverse materiell fra Epilepsiforbundet.

Utlysningen ble utarbeidet og parallelt med at denne ble sendt ut skoler over hele landet, startet prosjektgruppen planlegging av veiledningsheftet. Prosjektgruppen var samstemt i at brosjyren skulle bygges rundt de gode historiene og i mindre grad være et tradisjonelt teksttungt hefte med uttømmende informasjon. Dette med mål for øye å skape interesse og engasjement for tematikken. På høsten ble alle innmeldte eksempler gjennomgått og utarbeidelsen av veiledningsheftet

påbegynt. Det viste seg dessverre vanskeligere enn antatt å få tilsendt nok eksempler, da det i stor grad var skoler som sendte inn og ikke så mange foresatte som vi hadde sett for oss. Samtidig var svært mange av historiene rettet mot håndtering av anfall og i mindre grad rettet mot tilrettelegging for læring. Dette førte til at vi måtte utsette innsendingsfristen og bruke mer tid på å innhente historier.

Selve utarbeidelsen av veiledningsheftets faglige innhold skulle også by på uforutsette utfordringer, da det var vanskeligere enn antatt å prioritere innholdet som skulle med. Prosjektgruppen hadde i stor grad ønske om å få med langt mer informasjon enn det som ble ansett passende for formatet. Dette medførte at vi på høsten innså behovet for mer tid i prosjektet og dermed søkte sluttår for prosjektet.

I 2016 fortsatte prosjektgruppen utarbeidelsen av veilederens innhold. Mye av det faglige innholdet ble sett opp mot en veileder utarbeidet i Danmark om «elever med epilepsi» og det ble trukket relevant informasjon ut fra den nylig utarbeidede retningslinjen for epilepsi. Prosjektgruppen fikk omsider ferdigstilt heftet som ble sendt til gjennomlesning i egne miljøer før den ble sendt til design og trykk. Det ferdige veiledningsheftet ble distribuert til alle omtale skoler fra første fase i prosjektet, sammen med annet relevant informasjonsmateriell og bøker fra forbundet. Heftet ble også gjort tilgjengelig via egne nettsider i elektronisk format og til bestilling i trykket utgave. Alle lokale ledd i forbundet mottok også veilederen for videredistribusjon.

Resultater

Prosjektet resulterte i et nytt veiledningshefte om epilepsi hos elever for skoler og foresatte. Konkurranseaspektet og kåring av en «Drømmeskole» ble tonet ned, men alle omtalte skoler mottok en informasjonspakke fra prosjektet. Det er vanskelig å spore hvorvidt prosjektet fører til bedre læringsmiljø i grunnskolen, men prosjektet har tilgjengeliggjort positivt vinklet informasjon om dette temaet som forhåpentligvis vil tas i bruk av skoler og foresatte i fremtiden.

Konklusjon og videre planer

Selv om prosjektet ikke fikk like stor oppmerksomhet blant skoler og foresatte som vi hadde håpet i forkant, har prosjektet tilgjengeliggjort viktig informasjon i en ny veileder. Prosjektet har også gitt Norsk Epilepsiforbunds ansatte og tillitsvalgte mer kompetanse på området som vil føre til styrket rådgivning på feltet.